

Srijeda, 11. 05.2011.g.

Jako me muče teška stanja u kojima se nalazi mnogo obitelji i mnogo ljudi s kojima se susrećem u svakodnevnom životu. Iako ni materijalno stanje mnogih ljudi nije baš dobro, mislim tu prvenstveno na unutrašnje stanje duše i srca, na međusobne odnose. To su stanja i odnosi koje mi drugi sa strane i ne vidimo ili ih ne možemo doživjeti kroz površne kontakte s tim ljudima. To su stanja koja razaraju čovjeka iznutra, kada čovjek kroz neko vrijeme postane ljudska olupina.

Velika tada tuga i žalost uđe u moje srce.

I stalno razmišljam kako tim svim ljudima pomoći. Nekima zato jer me dođu moliti za pomoć, a nekima zato jer i sam vidim da trebaju pomoć. I da bi je prihvatili ali im strah, ponos ili sram ne daju da tu pomoć zatraže od nekog drugog.

I STALNO I STALNO POKUŠAVAM NAĆI RIJEČI I SAVJETE KOJI BI IM MOGLI POMOĆI.

Prvi problem na koji nailazim u svemu tome je taj što su svi oni LJUDI. A TO ZNAČI DA SKOR
O SVI

ONI
PRETEŽNO
MISLE
DA
SU
ZA
NJIHOVE
PROBLEME
VEĆINOM
KRIVI
DRUGI
LJUDI.

I
ŠTO
OČEKUJU
DA
SE
TI
PROBLEMI
BRZO
RIJEŠE,
KAO
S
ČAROBNIM
ŠTAPIĆOM.

No, niti su problemi nastali bez njihove krivnje, nego vrlo često baš naprotiv, a niti će se ti problemi riješiti sami od sebe i brzo. Niti su brzo nastali a niti će se brzo i sami riješiti.

Drugi problem, a netko će mi možda reći da u svemu samo vidim ZLO I NEDOSTATAK GOSP
ODINA, je taj,

I
ŠTO
JE
STVARNO
TAKO,
JER
SAM
SE
UVJERIO
U
TO
I
NA
SVOJEM
ŽIVOTU
I
NA
DESETKE
DRUGIH
PRIMJERA,
ŠTO
SU
SVI
ILI
PRETEŽNI
DIO
LJUDI
IZ
TIH
ODNOSA
U
TEŠKOM
GRIJEHU,
ILI
STALNO
ČINE
GRIJEH,
ILI

ŽIVE
BEZ
MISE,
ISPOVIJEDI.
JEDNOSTAVNO,
NEMAJU
GOSPODINA
U
SVOJEM
ŽIVOTU.

I što sad? Sve ja to lijepo shvaćam i vidim, ali što sada, KAKO DA JA POMOGNEM TIM LJUDI
MA? J

ER
ZNAM
DA GOSPODIN
TO
HOĆE.
JER
MI
STALNO
ZA
TO
DAJE
ZNAKOVE
I
ŠALJE
MI
TAKVE
LJUDE
NA
MOJ
ŽIVOTNI
PUT
I

U
MOJE
MISLI.

GOSPODINE, DAJ MI MISLI I RIJEČI. A ONDA TE JOŠ MOLIM DA OTVORIŠ SRCA I DUŠ
E, O
NIH
KOJE
MI
ŠALJEŠ,
DA
ME
ČUJU.
DA
ZAPRAVO
ČUJU
TEBE,
JER
ME
TI
ŠALJEŠ
K
NJIMA.

Dok ovo pišem, pogledao sam Gospodina i uputio mu ovo pitanje, a On me "uputio" na sliku Leopolda Mandića na zidu. Dobro Gospodine, pomolit ću se sutra i dragom Leopoldu, MOJEM PRIJETELJU KOJI MI JE VEĆ JEDNOM POMOGLAO, da mi prosvijetli misli i dadne neki savjet.

SUT
J

RA
E
NJEGOV
SPOMENDAN.

Ono što sam do sada nauči i shvatio, i što drugima govorim i savjetujem kada mi dođu sa svojim problemom, je to da si najprije pri miru sjednu i "potegnu crtu" pod svojim životom. ŠTO
SU
I
KAKO
SU
ŽIVJELI.
ŠTO
I
KAKO
IMAJU
OD
ŽIVOTA.
DA
DIGNU
GLAVU
I
POGLEDAJU
OKO
SEBE
NA
DRUGE
LJUDE.
ŠTO
I
KAKO

TI
DRUGI LJUDI
OKO
NJIH
ŽIVE.
JER
PROBLEMI
OD
MNOGI
LJUDI
SU
NASTALI
ZBOG
NJIHOVE
LJUDSKE
SEBIČNOSTI
I
OHOLOSTI.
NE
CIJENE
I
NE
ZAHVALJUJU
ZA
ONO
ŠTO
IMAJU
NEGO
ŽELE
"KRUHA
PREKO
POGAČE".
I
NE
VIDE
DA
MNOGI
DRUGIH
OKO
NJIH
IMAJU
MANJE
OD
ŽIVOTA
A
ŽIVE

NORMALNO
I
ZADOVOLJNO.
ZNAČI,
PRVO
SVATKO
OD
NAS
TREBA
SREDITI
ONAJ
SVOJ
"JA".

I dosta ljudi bi na taj način trebalo doći do početka puta da srede svoj život kako bi bili zadovoljni.

KAO DRUGO, A ZAPRAVO PRVO, NO NISU SVI U TAKVOJ VJERI DA IM MOGU ODMAH
GOSPODINA
STAVITI
KAO
STVARNO
I
TRAJNO
RJEŠENJE
SVIH
NJIHOVIH
PROBLEMA,
PITAM
IH
KAKO
STOJE
S

VJEROM.
SA
SAKRAMENTIMA,
ODLASKOM
NA
ISPOVIJEDI,
MISE,
PRIČESTI.

Odgovor je najčešće da oni vjeruju u Boga ali da na mise ne idu ili vrlo rijetko, da se ponekad doma pomole, i, sve u svemu, ne žive kršćanskim životom. I da na ispovijedi nisu već dugo bili.

I za mene je rješenje vrlo jasno. KAKO ĆE IMA POMOĆI ON, GOSPODIN BOG, KADA NE D
OLAZE
K
NJEMU
I
NE
MOLE
GA
ZA
POMOĆ.

I kako neće imati nezadovoljstvo u sebi, nemire, strahove, srdžbe itd., kada ih nose u sebi i nikome ih ne predaju. S ljudima oko sebe malo ili ništa o tome razgovaraju,

A
GOSPODINU,
KOJI
JE
RADI
TOGA
SIŠAO
S
NEBESA
PRIJE
2000
GODINA,

NE
ODLAZE
I
NE
PREDAJU
SVOJE
PROBLEME.

Za mene, i svima to prvo preporučam, ODLAZAK NA ISPOVIJED I IZNOŠENJE SVOJIH GRIJEHA
GOSPODINU,
PUTEM
SVEĆENIKA,
JE
PRVI
I
OSNOVNI
KORAK
NA
PUTU
NUTARNJEG
ISCJELJENJA.
PREDATI
MU
SVE
STRAHOVE,
NEMIRE,
NAŠE
GRIJEHE,
NEZADOVOLJSTVA,
SRDŽBE,
OHOLOSTI,
LAGANJA,
LICEMJERJA,
LOPOVLUKE,

OMALOVAŽAVANJA
DRUGIH,
ITD., ITD.

I NE DOŽIVLJAVATI OSOBU SVEĆENIKA, KOJI ĆE VAS ISPOVIJEDATI, KAO RAZLOG VA
ŠE
ISPOVIJEDI
ILI
NE
ISPOVIJEDI.
NE.
SVEĆENIK
JE
SAMO
ČOVJEK.
POZVAN
OD
GOSPODINA
DA
MU
SLUŽI,
ALI
IPAK
SAMO
ČOVJEK
OD KRVI
I
MESA A
SAMIM
TIM
I
SKLON
SVIM
PROBLEMIMA
KOJE

I
MI
IMAMO.

ZATO, KADA IDEMO NA ISPOVIJED BILO KAD I BILO GDJE, IDEMO SE ISPOVIJEDATI G
OSPODINU.
DA
MU
PREDAMO
ONO
ŠTO
NAS
MUČI.
SVEĆENIK
JE
SAMO
MEDIJ,
ON
NAM
SAMO
MOŽE
POMOĆI.
POGOTOVO
DA
GA
ZAMOLIMO
DA
NAS
ON
VODI
U
SAMOM
ISPOVIJEDANJU
GRIJEHA.

ALI ISPOVIJED SE NE SMIJE DOŽIVJETI SAMO KAO ISPOVIJEDANJA GRIJEHA KOJE SM
O
UČINILI
PREMA
GOSPODINU.
NE.
GOSPODIN
HOĆE
ĆUTI
I
NAŠE
NEMIRE,
ČEŽNJE,
TUGU
I
JAD,
NEZADOVOLJSTVA,
NAŠE
STRAHOVE.
I
ON
ĆE
DATI
SVEĆENIKU
RIJEČ
KOJA
ĆE
NAS
UTJEŠITI,
KOJA
ĆE
NAM
BAŠ
U
TOM

TRENUTKU
TREBATI
DA
NAS
"DIGNE".

SVE VAM TO SVJEDOČIM IZ VLASTITOG ŽIVOTNOG ISKUSTVA. A KADA SAM JEDNOJ D
RAGOJ
OSOBI,
NAKON
ŠTO
MI
JE
IZNIJELA
NEKA
SVOJA
NEZADOVOLJSTVA
IZ
SVOJE
OKOLINE
KOJE
MORA
PODNOŠITI
RADI
DRUGIH,
REKAO
NEKA
ODE
KOD
SVEĆENIKA
I
NEKA
SE
ISPOVIJEDI,
TA
OSOBA
SE
RAZLJUTILA
NE

MENE.
DA
ŠTO
JU
ŠALJEM
SVEĆENIKU.
KAO
DA
ONA
IMA
VELIKE
GRIJEHE.
MA
NE,
JA
SAM
JOJ
SAM
HTIO
SUGERIRATI
DA
SVE
TO
PREDA
GOSPODINU,
PREKO
SVEĆENIKA,
DA
NA
TAJ
NAČIN
IZBACI
TO
IZ
SEBE
I
ONDA
DOBITI
OD
GOSPODINA,
PREKO
SVEĆENIKA,
RIJEČI
UTJEHE.

A ONI KOJI SE, RADI OPRAVDANIH RAZLOGA, NE MOGU ISPOVIJEDITI, NISU ODBAČEN
I OD GOS
PODINA.
ZNAM,
VELIKA
JE
NJIHOVA
NEVOLJA
I
PRAZNINA
ŠTO
NE
MOGU
DOBITI
OPROŠTENJE
GRIJEHA
I
ŠTO
SE
NE
MOGU
PRIČESTITI.
ALI
I
ZA
NJIH
JE
GOSPODIN
TAMO.
NA
SVAKOJ
MISI
KOJOJ
ĆE
PRISUSTVOVATI.
NEĆE
GA
PRIMITI
U
SEBE

ALI
ON
JE
I
ZA
NJIH
TAMO
U
PRESVETOM
OLTARSKOM
SAKRAMENTU.
I
ONI
MOGU
PRISUSTVOVATI
NJEGOVOJ
PRETVORBI
U
PRILIKAMA
KRUHA
I
VINA.
A
SVEĆENIK
JE
ISTO
ZA
NJIH
TAMO.
NE
MOGU
DOBITI
NJEGOVO
OPROŠTENJE
GRIJEHA.
ALI
MOGU
OTIĆI
K
NJEMU,
PORAZGOVARATI
S
NJIM
I
PREDATI
MU

SVOJE
PROBLEME.
ON
ĆE
IH
SASLUŠATI
DATI
IM
RIJEČI
UTJEHE.
I
BLAGOSLOV
MOGU
DOBITI
OD
SVEĆENIKA,
I
NA
SAMOJ
MISI
KADA
DRUGI
PRIMAJU
HOSTIJU.
NE
MOGU
DOBITI
HOSTIJU,
ALI
BLAGOSLOV
SVAKAKO
MOGU.

**I VJERUJTE, STVARNO JE TO TAKO. KADA PREMA GOSPODINU NASTUPIŠ ISKRENO,
U**

POTREBI,
A
NE
SA
"FIGOM
U
DŽEPU",
GOSPODIN
ĆE
TE
UTJEŠITI.

Nakon ili usporedo s ispovijedanjem grijeha i problema, SVAKAKO BI TREBALO ODLAZITI NA
SVETE
MISE.
POGOTOVO
NEDJELJOM,
JER
JE
TO
BOŽJA
ZAPOVIJED. ALI
I
ČEŠĆE,
KADA
GOD
NAM
SE
UKAŽE
ŽELJA
ILI
POTREBA.
I
MOLITI.
I

DOMA
I
U
CRKVI.

I oni koji nisu hodali na mise ili su hodali rijetko, trebat će neko vrijeme da dožive milosti same mise. Ono što će prvo osjetiti je to da je crkva mjesto mira. Mjesto gdje neće čuti riječi mržnje, laži, licemjerja, omalovažavanja. GDJE JE SVAKI, ONAJ KOJI JE TAMO, JEDNAK P

RED
GOSPODINOM.

I
BOGATI

I
SIROMAŠAN,

I
MLAD

I
STAR,

I
U
POTREBI

I
ONAJ
KOJI
JE
ZADOVOLJAN.

SVI
SMO
GOSPODINU
JEDNAKO
DRAGI.

A
POGOTOVO
SU
MU

DRAGI
ONI
KOJI
SU
U
VELIKOJ
POTREBI
JER
RADI
NJIH
JE
I
DOŠAO
NA
ZEMLJU
I
UMRO
NA
KRIŽU.

ZNAČI, TO STE I VI I JA. I SVI MI ZNAMO, ZAJEDNO S GOSPODINOM, KOJI SMO I ZAŠT
O DO
LAZIMO
U
CRKVU.

GOSPODINE, PROSVIJETLI NAŠA SRCA I DUŠE KAKO BI SVI SPOZNALI DA NAS TI U
CRKVI
ČEKAŠ.
DA
SI
TAMO
DA
NAM
POMOGNEŠ
I
UZMEŠ
NAŠE
GRIJEHE
I
PROBLEME.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.